

▲ Koos en Ans genoten volop van hun eerste avondje theater sinds lang. FOTO CARLO TER ELLEN

Eindelijk weer reuring in het theater, niets mooier dan dat

De vijf Twentse cabaretiers misten het publiek. En het publiek hunkerde naar hen. Voor het eerst sinds december was er gisteravond weer een voorstelling in het Wilmincktheater. Coronaproof, als onderdeel van een landelijke pilot.

Josien Kodde

Enschede

Alsof het de première van een grote productie was. Zo kondigden Nathalie Baartman, Bert Eeftink, Thijs Kemperink, André Manuel en Jan Riesewijk vooraf aan dat ze zich de 'spinnenwebben uit de broek' gingen spelen tijdens de Pro-test Coronavoorstelling. Het was net niet genoeg voor een volle zaal. Maar dat zal de timing zijn geweest: een maandagavond!

Voor Koos Nordkamp en Ans van Pooten is dat in elk geval geen beletsel. „Wij hebben hier zo lang op gewacht”, vertelt het stel uit Overdinkel. Echte theaterliefhebbers zijn het. Jaarlijks gingen ze zeker vier keer. Tot het virus de cultuursector nagenoeg uitschakelde.

Het publiek kon alleen een kaartje voor twee personen kopen. Stel dat één van de twee Overdinkelaars had willen gaan, dan was die ook veertig euro kwijt geweest voor twee tickets. Het publiek moest zich vooraf laten testen. Met negatief testresultaat, legitimatie en mondkapje kwam het binnen.

Wij hebben hier zo lang op gewacht

– Koos Nordkamp en Ans van Pooten

Download de Tubantia-app of kijk op [tubantia.nl/video](https://www.tubantia.nl/video)

Personeel leidt iedereen naar een tafeltje voor twee. Dat staat op het podium, of in de zaal waar een tribune over de stoelen heen is gebouwd. Op deze manier maken we maximaal gebruik van de ruimte, zegt Daniël Janssen van het theater. Tot 300 bezoekers kunnen ze ontvangen. Baartman, Eeftink, Kemperink, Manuel en Riesewijk signaleren slechts een enkeling die in zijn eentje aan tafel zit. Ook hier overtreft de honger naar cultuur het nadeel van alleen zitten.

'Was het absoluut waard'

Tegen 21.00 uur stonden de bezoekers weer buiten. Een pauze ontbrak, net als de garderobe. De jas ging mee naar binnen. Na afloop leidde personeel hen de zaal uit. Pijlen op de vloer wezen de looprichting. Was dit het allemaal waard? „Absoluut”, zeggen Koos en Ans uit Overdinkel.

De voorstelling ging over cafébaas Kemperink, die de deuren van zijn zaak opengooide. Nog voor het terras op anderhalve meter stond, was elke tafel bezet. Aan de bar hingen de artiesten. In het vooruitzicht dat dit straks ook voor hen weer mogelijk is, togen Koos en Ans tevreden naar huis. Op tijd voor de avondklok. Het eerste avondje uit na lange tijd was een geslaagd experiment.